

Goed is goed genoeg

Nederland kent de grootste dichtheid aan sportaccommodaties ter wereld. 725 zwembaden, 770 sportzalen, 1.010 sporthallen, 6.980 voetbalvelden, 5.580 tennisbanen, 820 hockeyvelden, 850 korfbalvelden, 440 outdoor handbalvelden was de CBS-score in 2006. Wacht even; ik vergeet voor het gemak nog 235 tennishallen, 480 overige overdekte sportaccommodaties, 385 fitnesscentra en 970 buitensportaccommodaties waar overige sporten zoals atletiek, handboogschieten, hippische sport en wielrennen beoefend kunnen worden.

Kijken we naar een gemiddelde voor de in totaal 430 Nederlandse gemeentes, dan is de conclusie voor de hand liggend: qua volume en diversiteit van accommodaties komt de sportende Nederlander meer dan behoorlijk aan zijn trekken.

Natuurgrasvelden voetbal? Alleen nog in de buitengebieden...

Toch zijn we niet tevreden. Lees een willekeurig stapeltje gemeentelijke sportnota's, sla een paar regionale kranten open, of verdiep je in de nieuwste hype: 'MASTERPLANNEN SPORTACCOMMODATIES' en constateer dat ontevredenheid en ambities om de eerste plaats strijden. Ontevredenheid over de kwaliteit van en het tekort aan sportvoorzieningen. Ambities om nog hogere, bredere, langere en meer innovatieve sportaccommodaties te realiseren.

Met 'Nederland Sportland', 'Het Olympisch plan 2028' en 'Nederland in de Top Tien' geven de nationale sportkoepel N*N en, in haar spoor, de sportbonden een extra zwengel aan deze ambities. Willen we in 2020 82 medailles halen en willen we dat Amsterdam na 100 jaar weer de Spelen krijgt, dan moet er geïnvesteerd worden. 200 miljoen euro staat er op de factuur, die wonderwel precies overeenkomt met de berekening die de VVD in zijn verkiezingsprogramma heeft gemaakt. De financiering van die 200 miljoen moet van de rijksoverheid en het bedrijfsleven komen. De studie gaat gemakshalve voorbij aan de gevolgen die de behoefte aan meer goud voor het sportvoorzieningsniveau in Nederland zal hebben. Meer trainen en meer wedstrijden vragen om een nog hogere accommodatiedichtheid dan we al kennen. Bovendien zullen de huidige maatvoeringen en technische normeringen niet meer voldoende blijken te zijn.

We maken de fout dat we de topsportnormeringen tot algemene norm verheffen

We gaan dus toe naar een situatie dat minstens elke gemeente een topsporthal van 10 meter hoog plus een 50 meter zwembad moet hebben. Dat 6-baans atletiekaccommodaties uitgebreid moeten worden naar 8 lanen. Dat gewone kunstgrasvelden niet meer toereikend zijn voor hockey, maar dat slechts kunstgras watervelden volstaan.

En natuurgrasvelden voetbal? Alleen nog in de buitengebieden... We vergeten dat onze kwaliteitsstandaard al erg hoog is en maken de fout dat we de topsportnormeringen tot algemene norm verheffen. We moeten megalomaan denken en werken om voorop te blijven. Leve de vooruitgang!

Als je voor een tien gaat, mag je niet tevreden zijn met een negen. Er valt altijd wat te verbeteren: het perfectionisme zit in ons bloed. Wie streeft naar perfectionisme, is per definitie ontevreden met het bereikte resultaat. Goed is niet goed genoeg meer. Kosten en functionaliteit doen er kennelijk minder toe, terwijl zeker in de huidige tijd kritisch gekeken moet worden naar de relatie tussen kosten, kwaliteit en uitkomstenparameters. Een hoge kwaliteit in de vorm van 82 medailles wordt lang niet door iedereen als doelmatig ervaren. Het is de vraag of de roem die N*N verwacht van een rijke medailleoogst aansluit bij het algemene verwachtingspatroon van de gemiddelde Nederlander. Het antwoord zou wel eens verrassend simpel kunnen zijn: "Je hebt geen 200 miljoen nodig om Nederlanders aan het sporten te krijgen".

Cees van Loon is zelfstandig adviseur sportbeleid